

7 Δεκεμβρίου 2022

Οί λογισμοί καθορίζουν τή ζωή μας (Γέρων Θαδδαῖος Στρυμπούλοβιτς τῆς Βιτόβνιτσα)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἄγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ἡ ζωή μας ἐξαρτᾶται ἀπό τό εἶδος τῶν λογισμῶν πού καλλιεργοῦμε. Ἄν οἱ λογισμοί μας εἶναι εἰρηνικοί καί ἤρεμοι, ἄν ἔχουν πραότητα καί καλοσύνη, τότε ἔτσι εἶναι καί ἡ ζωή μας.

Ἄν ἡ προσοχή μας εἶναι στραμμένη στίς συνθήκες τοῦ βίου μας, τότε μᾶς καταπίνει μία δίνη λογισμῶν, καί δέν μπορούμε νά ἔχουμε οὔτε εἰρήνη οὔτε γαλήνη.

Τό σημεῖο ἐκκίνησης μας εἶναι πάντοτε ἐσφαλμένο. Ἄντί νά ξεκινοῦμε μέ τόν ἑαυτό μας, ἐμεῖς θέλουμε πάντοτε νά ἀλλάξουμε πρῶτα τοὺς ἄλλους καί τελευταίους ἐμᾶς. Ἄν ὁ καθένας ξεκινοῦσε πρῶτα μέ τόν ἑαυτό του, θά εἶχαμε παντοῦ τριγύρω εἰρήνη! Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει ὅτι κανείς δέν μπορεῖ νά βλάψει τόν ἄνθρωπο ἐκεῖνο πού δέν βλάπτει τόν ἑαυτό του – οὔτε κι ὁ ἴδιος ὁ διάβολος. Βλέπετε; Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ ἀρχιτέκτονες, οἱ μοναδικοί ἀρχιτέκτονες, τοῦ μέλλοντός μας.

Μέ τούς λογισμούς του ὁ ἄνθρωπος ἀναστατώνει ἐνίοτε τήν τάξη τῆς Δημιουργίας. Ἔτσι καταστράφηκαν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι -μέ ἕναν κατακλυσμό- ἐξαιτίας τῶν κακῶν λογισμῶν καί προθέσεων τους. Αὐτό ἀληθεύει ἀκόμα καί σήμερα – οἱ λογισμοί μας εἶναι κακοί καί γι' αὐτό δέν ἀποκομίζουμε καλή καρποφορία. Πρέπει νά ἀλλάξουμε. Καθένας μας πρέπει νά ἀλλάξει, ἀλλά εἶναι κρίμα πού δέν ἔχουμε παραδείγματα νά μᾶς καθοδηγήσουν, οὔτε στίς οἰκογένειές μας οὔτε στήν κοινωνία μας.

Βλέπετε συνεπῶς πῶς ἔχουν τά πράγματα. Ὅταν καλλιεργοῦμε κακές σκέψεις, γινόμαστε κακοί. Ἴσως ἐμεῖς νά νομίζουμε ὅτι εἴμαστε καλοί, ἀλλά τό κακό εἶναι ἐντός μας. Δέν ἔχουμε τή δύναμη νά τοῦ ἀντισταθοῦμε. Καί γνωρίζουμε ὡς χριστιανοί ὅτι δέν πρέπει κἄν νά σκεφτόμαστε τό κακό, πόσο μᾶλλον νά τό διαπράττουμε.

Ἐμεῖς ὡστόσο, ἔχουμε θεία δύναμη, θεία ζωή καί θεία ἐνέργεια. Τήν ἡμέρα τῆς τελικῆς κρίσεως θά ἐρωτηθοῦμε γιά τό τί εἶδους χρήση κάναμε αὐτῆς τῆς δύναμης, τῆς ζωῆς καί τῆς ἐνέργειας, πού μᾶς δόθηκαν: συμβάλαμε στήν ἀρμονία τοῦ σύμπαντος ἢ σπείραμε δυσαρμονία;

Ὁ Κύριος πῆρε πάνω του ὅλες μας τίς ὀδύνες καί τίς μέριμνες, καί εἶπε ὅτι θά μᾶς παράσχει καθετί πού χρειαζόμαστε. Καί παρόλα αὐτά ἐμεῖς κρατιόμαστε τόσο σφιχτά ἀπό τίς μέριμνές μας, πού δέν ἀφήνουμε τό νοῦ καί τήν καρδιά μας, τίς οἰκογένειες καί καθένα τριγύρω μας, νά βρεῖ ἀνάπαυση.

Ὅποτε τά προβλήματα πέφτουν πάνω μου σάν ἄχθος δυσβάσταχτο κι ἐγώ προσπαθῶ νά σηκώσω ὅλες τίς μέριμνες τοῦ μοναστηριοῦ καί τῆς ἀδελφότητας μόνος μου, συσσωρεύω μπελάδες σέ μένα καί τήν ἀδελφότητα. Ἀκόμα καί τό εὐκολότερο ἔργο ἐπιτελεῖται μέ τεράστια δυσκολία. Ὅταν ὅμως ἐναποθέτω τόν ἑαυτό μου, τήν ἀδελφότητα καί καθετί ἄλλο στόν Κύριο, τότε ἀκόμα καί τά δυσκολότερα ἔργα ἐπιτελοῦνται μέ εὐκολία. Δέν ὑπάρχει πίεση καί βασιλεύει

ειρήνη στην αδελφότητα.

Ο άνθρωπος εκείνος πού ζει μέσα του τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀκτινοβολεῖ ἅγιους λογισμούς. Θεῖους λογισμούς. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δημιουργεῖ μέσα μας μία ἀτμόσφαιρα παραδείσου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τήν ἀτμόσφαιρα τῆς κολάσεως, τήν ὁποία ἀκτινοβολεῖ ὅποιος ἔχει τόν Ἄδη στήν καρδιά του. Ὁ ρόλος τῶν χριστιανῶν στόν κόσμο εἶναι νά φιλτράρουν τήν ἀτμόσφαιρα τῆς γῆς, ὥστε νά κερδίζει διαρκῶς ἔδαφος ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Μποροῦμε νά περιφρουροῦμε ὁλόκληρο τόν κόσμο περιφρουρώντας τήν ἀτμόσφαιρα τοῦ παραδείσου μέσα μας, διότι ἂν χάσουμε τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, δέν θά σώσουμε οὔτε τόν ἑαυτό μας οὔτε τούς ἄλλους. Ἐκεῖνος πού ἔχει μέσα του τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θά τή μεταδώσει ἀνεπαίσθητα καί στούς ἄλλους. Οἱ ἄνθρωποι θά ἐλκύονται ἀπό τήν ἐντός μας εἰρήνη καί ζεστασιά θά θέλουν νά εἶναι κοντά μας, καί ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ οὐρανοῦ θά περάσει σταδιακά καί σέ κείνους. Σχεδόν δέν εἶναι κἄν ἀπαραίτητο νά μιᾶμε στούς ἀνθρώπους γι' αὐτή. Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ παραδείσου θά ἀκτινοβολεῖ ἀπό μέσα μας ἀκόμα κι ὅταν σιωποῦμε ἢ μιᾶμε γιά πράγματα καθημερινά. Θά ἀκτινοβολεῖ ἀπό μέσα μας ἀκόμα κι ἂν δέν ἔχουμε συναίσθηση ὅτι τό κάνει.

Ὁ Κύριος κάλεσε τόν καθένα ἀπό μᾶς στήν ὑπαρξη μέ ἕνα συγκεκριμένο στόχο καί σχέδιο. Καί τό παραμικρό χορταράκι αὐτοῦ τοῦ πλανήτη ἔχει ἕνα εἶδος ἀποστολῆς ἐδῶ στή γῆ.

Καί πόσο ἀληθεύει αὐτό γιά τά ἀνθρώπινα ὄντα! Ὡστόσο, ἐμεῖς διαταράσσουμε ἐνίοτε καί ἐμποδίζουμε τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Ἔχουμε τήν ἐλευθερία εἴτε νά ἀποδεχτοῦμε τό θέλημά Του εἴτε νά τό ἀπορρίψουμε· ὁ Θεός πού εἶναι ἀγάπη, δέν θέλει νά ἄρει αὐτή τήν ἐλευθερία ἀπό μᾶς. Μᾶς δόθηκε ἀπόλυτη ἐλευθερία, ἀλλά ἐμεῖς, πάνω στήν τρέλα μας, ποθοῦμε συχνά ἄχρηστα πράγματα.

Δέν μποροῦμε νά ἐπιτύχουμε τή σωτηρία μέ κανέναν τρόπο πέρα ἀπό τή μεταμόρφωση τοῦ νοῦ μας, τή μεταμόρφωσή του σέ κάτι διαφορετικό ἀπό αὐτό πού ἦταν. Ὁ νοῦς μας θεώνεται ἀπό μία ἰδιάζουσα ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Γίνεται ἀπαθής καί ἅγιος. Ἕνας θεωμένος νοῦς ζεῖ ἀκατάπαυστα μέ τή μνήμη τοῦ Θεοῦ.

Γνωρίζοντας ὅτι ὁ Θεός εἶναι μέσα μας κι ἐμεῖς ἐν Αὐτῷ, ὁ θεωμένος νοῦς εἶναι ὁλότελα οἰκεῖος μέ τόν Θεό. Ὁ Θεός εἶναι παντοῦ κι ἐμεῖς εἴμαστε σάν ψάρια μέσα στό νερό ὅταν εἴμαστε ἐν Θεῷ. Τή στιγμή πού οἱ λογισμοί μας τόν ἐγκαταλείπουν, ἀφανίζόμαστε πνευματικά.

Πηγή: agiazoni.gr